

Ömrünün yirmi beş yılını tarikatte geçirip, sonradan Nur talebesi olan bir ağabeyin; "Tüm tarikatlerin meslek ve meşreplerini bırakıp, Risale-i Nur'a şakirt olmaları gerektiğini" söylemesi doğru mudur?

Evvela; bu gibi düşünceler ve bakış açıları, kardeşlerimiz olan tarikat ehlini rencide eder ve ediyor. Bu sebeple ihlas ve uhuvvet prensiplerine göre hareket edip, başka mesleklerin kötülenmesine veya eksik görülmesine işaret eden davranış ve cümlelerden uzak durmalıyız.

İkincisi; her insanı aynı meslek ve kalıpta birleştirmek ve tarağın dişleri gibi herkesi bir sınıfta toplamak; fitratın kanunlarına zıt bir şeydir. Öyle ise herkesi kendi konumunda ve kendi meşrebinde kabul edip öyle sevmeliyiz. Herkesin Nur talebesi olması mümkün olmadığı gibi, herkesin tarikat erbabı olması da kabil değildir.

Üçüncüsü; biz Üstad Hazretlerinin ölçüsünü esas almalı ve ona göre hareket etmeliyiz:

"Sen mesleğini ve efkârını hak bildiğin vakit, 'Mesleğim haktır veya daha güzeldir.' demeye hakkın var. Fakat "Yalnız hak benim mesleğimdir" demeye hakkın yoktur." **مَيْلَا كَيْبَيْعًا لِكُنْءِ اصْرَارُنِيَعُو** - **وَلَكِنْ عَيْنَ السُّخْطِ تُبْدِي الْمَسَاوِيَا** (Rıza gözü, ayıplara karşı kördür. Kem göz ise kusurları araştırır.) **sırrınca, insafsız nazarın ve düşkün fikrin hakem olamaz, başkasının mesleğini butlan ile mahkûm edemez."**(1)

Dördüncüsü; geçmiş yıllarımızı batıl ve günahlarda geçirmiş olsa idik, belki hayıflanmamız normal olabilirdi. Lakin tarikatta geçirilmiş bir ömrü boş ve heba olarak görmek biraz insaf ve kader prensipleri ile bağdaşmıyor.

Beşincisi; Risale-i Nurların önemini anlatmak için, böyle muvazenesiz sözlere ve davranışlara ihtiyaç yoktur. İnsanlığın alemine güneş gibi doğmuş Risale-i Nurlara dikkat çekmek için böyle yollara tevessül etmek gerekmiyor. Risale-i Nur'un hakikatlerine biz şeffaf bir ayna olsak, herkes onun önemini kavrar. Ama maalesef biz bırak ayna olmayı bazen perde oluyoruz.

Mesela, bu sözler Risale-i Nur'a ayna olmak değil perde olmaktır. Zira bu sözleri işiten bir tarikat erbabı, bir daha bize iyi nazarla bakmaz, dolayısı ile de bizim elimizdeki Nurlara da mesafeli durur, perde olmak böyle oluyor.

(1) bk. [Mektubat, Yirmi İkinci Mektup](#)